

ΟΙ ΑΣΥΜΜΕΤΡΕΣ ΑΠΕΙΛΕΣ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

Η Δύση είναι βέβαιο, ότι στο εξής, έχει να αντιμετωπίσει προκλήσεις αποχύμμετρες απειλές, οι κυριότερες απειλές είναι η διεθνή τρομοκρατία, τα όπλα μαζικής καταστροφής, το διεθνές οργανωμένο εμπόριο και η λαθρομετανάστευση, η εκρήξη των τεχνολογιών πληροφορικής, οι οποίες θα δρομολογούνται ταυτόχρονα και απο διαφορετικές πηγές.

Ασύμμετρες απειλές ορίζονται εκείνες οι απειλές που έχουν στόχο να απονομεύσουν την ισχύ του αντιπάλου, με την εκμετάλλευση των αδυναμιών, χρησιμοποιώντας μέσα που δεν είναι συμβατά στο τρόπο διεξαγωγής επιχειρήσεων του αντιπάλου. Τη δεκαετία του 1990 συναντάμε τον όρο <ασύμμετρες απειλές> και συνιστά τη μη-παραδοσιακή απειλή εναντίον κυβερνήσεων και οργανισμών ασφάλειας και άμυνας.

Οι ασύμμετρες απειλές δεν εμπεριέχουν τον κίνδυνο ενός συμβατικού πολέμου, όμως ενέχουν μεγαλύτερους κινδύνους για τους πολίτες και τις κυβερνήσεις. Οι απειλές αυτές έχουν τα στοιχεία του αιφνιδιασμού και της μετάδοσης του φόβου σε όλες τις διαστάσεις και με τη χρήση όπλων με τρόπους που δε προβλέπονται, τουλάχιστον μέχρι πρόσφατα, στο σχεδιασμό και στις τακτικές ασφάλειας των οργανωμένων κρατών. Έτσι, ένας αντίπαλος μπορεί να σχεδιάσει μια στρατηγική στο πεδίο των συγκρούσεων, καθώς απο τη μία πλευρά υπάρχει το κράτος και απο την άλλη πλευρά οι ομάδες τρομοκρατών.

Οι δυτικές, κυρίως κοινωνίες, βασίζονται σε μεγάλο βαθμό στην ομαλή συνεργασία λειτουργιών που στηρίζουν το κοινωνικό σύστημα. π.χ ενέργεια, συγκοινωνίες, επικοινωνίες, διατήρηση δημόσιας τάξης, εθνικής άμυνας, ύδρευση, οικονομία και εμπόριο κ.τ.λ. Η αποδυνάμωση μίας ή περισσότερων σταθερών του κοινωνικού συστήματος, ως αποτέλεσμα καταστροφής απο ασύμμετρη απειλή μπορεί να οδηγήσει μέχρι στην καταρρέυση του κρατικού μηχανισμού. Επομένως, οι ασύμμετρες απειλές, οι οποίες έχουν πολλές μορφές, ανάλογα με τους στόχους και τα μέσα που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για να τους πετύχουν, προκαλούν συνέπειες σε στρατηγικό και σε τακτικό επίπεδο.

Σε στρατηγικό επίπεδο, η ασύμμετρη απειλή στοχεύει στη πρόκληση ρόβου των πολιτών, στην αποδυνάμωση του δημοκρατικού πολιτεύματος, στην αποδυνάμωση της εκάστοτε κυβέρνησης, και στην αποτροπή διεθνών συμμαχιών. Σε τακτικό επίπεδο, ένας αντίπαλος μπορεί να αλλάξει τακτική προβαίνοντας σε επιθέσεις, που οι κυβερνήσεις δυσκολεύονται να εμποδίσουν και να αντιμετωπίσουν.

Τα αναπτυγμένα δυτικά κράτη για να μπορέσουν να αντιμετωπίσουν τέτοιου είδους απειλές, επιβάλλεται θεσμική και οργανωτική ενισχύση των μηχανισμών ασφάλειας και αντιμετώπισης έκτακτων αναγκών. Όπως, αναφέρθηκε, οι ασύμμετρες απειλές ενμπεριέχουν το στοιχείο του αιφνιδιασμού, επομένως καθιστανται αναγκαία η αναπτύξη ενός αποτελεσματικού συστήματος πληροφοριών που θα μπορέσει να προειδοποιήσει για τον οποιονδήποτε κίνδυνο και να μειώσει τις πιθανές καταστροφικές συνέπειες. Απαιτείται η βελτίωση των ικανοτήτων των υπηρεσιών πληροφοριών.

Τα τελευταία τρομοκρατικά χτυπήματα στη Γαλλία και όχι μόνο, οδήγησαν τις ένοπλες δυνάμεις των κρατών να αλλάξουν μορφή, προκειμένου να ανταπεξέλθουν στις επιχειρησιακές απαιτήσεις των συγκρούσεων και ταυτόχρονα να διατηρήσουν το κύριο ρόλο τους. Όλες οι χώρες απαιτείται να προετοιμαστούν για να αντιμετωπίσουν τέτοιες απειλές. Η χώρα που θα βρεθεί απροετοίμαστη να αντιμετωπίσει τέτοιες απειλές θα παραμείνει ακαλυπτή σε επίπεδο διαχείρισης κρίσεων και αντιμετώπιση προκλήσεων.

Στο κάδρο της παγκοσμιοποίησης, η εξασφάλιση της εδαφικής ακεραιότητας και της εθνικής κυριαρχίας, τα κράτη οφείλουν να διασφαλίσουν την περιφεριακή και διεθνή ασφάλεια και να προετοιμάζονται να αντιμετωπίσουν τέτοιες απειλές.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ ΑΡΑΠΑΚΗΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ
ΔΙΕΘΝΟΛΟΓΟΣ-ΑΝΑΛΥΤΗΣ ΑΣΥΜΜΕΤΡΩΝ
ΑΠΕΙΛΩΝ

